

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A főváros harca a drágaság ellen*

Forrás:

Szózat

Bp.
(Hely)

1922 VII/25
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás	
Tárgy	<i>381.6</i>
Hely	
Idő	<i>1922</i>
Személy	
Helyszám	

Közp. nyom

A főváros harca a drágaság ellen

Miért kerül 160 koronába egy kiló hagyma

A fővárosi hatósági zöldségüzemre felügyelő bizottság minap tartott ülésén foglalkozott a hagymaellátás kérdésével. Ez alkalommal dr. Szóke Gyula bizottsági tag rendkívül érdekes és figyelemre méltó felszólalásban mutatott rá azokra a körülményekre, amelyek élesen világítják meg a hagyma árának az elmúlt szezonban tapasztalt szédületes magasba szökkenését, illetve ennek okait.

Elmondotta dr. Szóke, hogy nemrégiben értesült arról, hogy a hagymakivittel foglalkozó érdekelttség a földművelésügyi miniszter elé terménybocsátást terjesztett, amely szerint az idén várható makói hagymatermés mintegy 3000 vagonra tehető s ebből mintegy 1700—1800 vagon volna kivihető, a megmaradó 1200—1300 vagon pedig elegendő volna az ország hagymakészletének kielégítésére.

Dr. Szóke e hír vétele után elment a makói hagymatermővidékre és ott szakemberek és a saját megállapítása szerint arról győződött meg, hogy csupán mintegy 2000 vagonra tehető a várható hagymatermés mennyisége és véleménye szerint a kivihető mennyiség is csak 700—800 vagon lehet.

Az elmondottak alapján dr. Szóke bizottsági tag a következőket indítványozta: Hogy az idei kampányban is ugyanaz az anomália ne álljon elő, mint az elmúlt esztendőben, hogy a szezon végén már 160 korona legyen a makói hagyma kilója, míg a később behozott egyiptomi és maltai hagyma csak 60—70 korona volt, a bizottság tegyen előterjesztést a tanácsnak, a tanács pedig kérje föl a minisztert, hogy mielőtt a hagymakivitel kérdésében döntene, hallgassa meg előbb a fővárost és a kivitelben nem érdekelt kereskedőket annak megállapítása céljából hogy valóban mennyire tehető az ez évi hagymatermés és mennyi a kivihető mennyiség.

Indítványozta dr. Szóke még azt is, hogy a

bizottság az idei burgonyatermés és a kivitelre kerülhető burgonya mennyiségének megállapítására vonatkozóan ugyanezt javasolja.

A bizottság dr. Szóke Gyula indítványát elfogadta.

A fővárosnak e bizottsági határozata fölött nem térhetünk napirendre anélkül, hogy a magunk részéről is rá ne világítsunk száraz adattal arra, hogy ennek az elsőrendűen fontos közszükségleti cikknek, a hagymának árát milyen mértékben hajtotta szemérmetlen magasságokba a kiviteli spekuláció és ezzel felhívjuk az illetékes tényezők figyelmét arra hogy a kiviteli lehetőségek komoly és lelkiismeretes mérlegelése után engedje csak meg az igazán fölösleges mennyiség kiszállítását.

Még nincs egy éve — 1921 októberében — a hagyma ára Makón a termelőknél 6—8—9 korona volt, 4 koronás kezdőárakkal szemben. Ekkor természetesen még szó sem volt arról, hogy hagymát kivinni lehessen.

Mihelyt az illetékes tényezők a kivitel lehetőségeiről tárgyalni kezdtek, a hagyma ára napok alatt felszökött 28—30 koronára. Ekkor azonban a hagyma már nagyobb részben a közvetítő kereskedők kezében volt és a meginduló kivitel következtében 160 koronáig felszökő árak busás nyereségét bizony nem az a sokat szidott „termelő” rakta zsebre.

A főváros — legjobb tudomásunk szerint — koronás árak idején is maximálisan 30—40 koronáért árusította a makói hagyma kilóját és — nem fizetett rá az üzletre. A hagyma árának minden uzsorás szemérmelenséget megszegyenítő fölhajtása tehát teljesen indokolatlan volt.

A főváros — legjobb tudomásunk szerint — több ízben tiltakozott is a makói hagyma kivitelének engedélyezése ellen azért, mert megállapításai szerint fölösleges mennyiség már nem volt az országban. Ugy látszik azonban, a kiviteli spekulánsok akkor is épp oly „hüen” informálták az illetékes tényezőket az ország hagymakészletéről, mint most, a Szóke Gyula által említett terménybecslésben.

SZÉKESFŐVÁROSI HÁZI NYOMDA 1922